

«Πάντα μοιάζει αδύνατο μέχρι να συμβεί»!

Συλλογικότητα ΟΕΙΛ (Μετάφραση: Barikat)

«Πάντα μοιάζει αδύνατο μέχρι να συμβεί»! Αυτή η φράση του Νέλσον Μαντέλα, αν και λίγο τολμηρό να την επικαλούμαστε, συνοψίζει επαρκώς όσα έγιναν στη διαδήλωση της Κυριακής 22 Νοεμβρίου που πραγματοποιήθηκε από την πλατεία της Βαστίλης προς την πλατεία της Δημοκρατίας (place de la Republique). Μια διαδήλωση που διοργανώθηκε, αρχικά, για και από τους πρόσφυγες που αγωνίζονται, και στην οποία συμμετείχαν πολλές οργανώσεις ακτιβιστών και πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς. Στη συνέχεια, όμως, λόγω της επιβολής του «κράτους έκτακτου ανάγκης», η διαδήλωση απαγορεύτηκε και οι συμμετέχοντες σε αυτή εκτέθηκαν πλέον στον κίνδυνο παραβίασης των νομικών κανονισμών και της αστυνομικής καταστολής. Η αστυνομική βία κατά τη διάρκεια των απαγορευμένων πορειών για την Παλαιστίνη ή για το Ρεμί Φραις το 2014 αποτελούν μια πικρή ανάμνηση. Παρόλα αυτά το ραντεβού δεν ακυρώθηκε.

Οι διαδηλωτές ήταν αποφασισμένοι να μην αφήσουν ένα Κράτος που ποτέ δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει με αξιοπρέπεια τους πρόσφυγες να υπαγορεύσει την κοινωνική τους δράση.

15:00 Έναρξη της διαδήλωσης. Μερικές εκατοντάδες διαδηλωτών βρίσκονται στη πλατεία της Βαστίλης. Απέναντί τους, δεκάδες αστυνομικοί κρατώντας ασπίδες τους παρακολουθούν και τους μαγνητοσκοπούν από απόσταση. Αποφασισμένοι να πορευτούν, όπως προβλεπόταν, το πλήθος αρχίζει να κινείται. Η πορεία κατευθύνεται προς την πλατεία της Δημοκρατίας. Αμέσως, οι αστυνομικοί οδεύουν προς την κεφαλή της πορείας και εμποδίζουν τους διαδηλωτές. Οι τόνοι ανεβαίνουν, αντιλαμβανόμαστε ότι οι αστυνομικοί είναι υπό πίεση και ότι γνωρίζουν καλά τον τρόπο να διαχειριστούν την κατάσταση. Επιχειρούν να αρπάξουν ένα πανό, απομονώνουν ορισμένους, τα κλομπ εμφανίζονται, πολλοί ψεκάζονται και το πλήθος αποχωρεί τρέχοντας, πάντα κατευθυνόμενο προς την πλατεία της Δημοκρατίας. Ένας μαραθώνιος θα ξεκινήσει, λοιπόν, μεταξύ της αστυνομίας και των πολιτών, αυτών των πολιτών που δε θέλησαν να σωπάσουν. Η πορεία αρχίζει να τρέχει, βρίσκει το ρυθμό της και μετά ξεκινάει πάλι να τρέχει... όλα συντονίζονται από τις δυνάμεις επιβολής της τάξης. Τελικά, διακρίνουμε επιτέλους την πλατεία της Δημοκρατίας. Ένας αστυνομικός θα αφήσει τότε τη μονάδα του «να, αυτό δεν είναι καλό, καταφθάνουν...». Αφού παρακάμφθηκαν από τη δυναμική της πορείας, οι αστυνομικοί προσπαθούν να ελέγξουν την κατάσταση περικυκλώνοντας το πλήθος των διαδηλωτών.

Φωνάζοντας «ελευθερία – ελευθερία» και «κράτος έκτακτης ανάγκης – αστυνομικό κράτος» η πορεία καταφθάνει μπροστά σε ένα πλήθος θεατών. Οι περισσότεροι, εντυπωσιασμένοι από αυτή τη συγκέντρωση, θέλουν να μπουν μπροστά σε αυτή την πορεία και να μαγνητοσκοπήσουν αυτό το κίνημα, κάποιιοι θέλουν να χειροκροτήσουν τους διαδηλωτές που αφήφισαν την απαγόρευση για να τραγουδήσουν για την Ελευθερία. Η αστυνομία ήταν αυτή που σώπασε, όταν η πορεία έφτανε, φωνάζοντας «ελευθερία» και κρατώντας μια σημαία «Refugees welcome», σε μια πλατεία γεμάτη από ΜΜΕ όλου του κόσμου. Δύσκολο να εφαρμοστεί λοιπόν η οδηγία: καμιά διαδήλωση κατά τη διάρκεια του κράτους έκτακτης ανάγκης.

Το καταφέραμε. Γιατί πιστεύουμε ότι ο φόβος δεν πρέπει να επικρατήσει της λογικής. Γιατί πιστεύουμε ότι το να συνεχίσουμε να ζούμε σημαίνει να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Κυριακή 22 Νοεμβρίου 2015, διαδηλώσαμε παρά το κράτος έκτακτης ανάγκης.

Ρεπορτάζ : ©NnoMan / Collectif OEIL (συλλογικότητα OEIL)

Πηγή: Our eye is life

ΥΓ: Η Αστυνομία προέβη «σε 58 ταυτοποιήσεις προσώπων που δεν τήρησαν την απαγόρευση να διαδηλώσουν», τις οποίες έχει παραπέμψει στον Εισαγγελέα ώστε να «προβεί στις απαραίτητες νομικές ενέργειες που προβλέπονται από το νόμο». Οι παραβάτες «αντιμετωπίζουν μια ποινή ως 6 μήνες φυλάκισης και ένα πρόστιμο 7.500 ευρώ», υπογραμμίζει η αστυνομική διεύθυνση.